

Hannäs - föreningssocken med nyanläggningar för 45,000 kr.

Idrottsplats, skyttepaviljong, bygdegård och festplats

Om en allmänbildningsfråga skulle lyda så här: "Vilken är Smålands nordligaste socken" så är det inte säkert att ens allvetaren Haglund kunde ge det rätta svaret. Inte är det heller säkert att alla invånare i socknen i fråga kan svara rätt. Socken heter eljest Hannäs och räknar sig till Norra Tjusts härad. Som gränssocken mellan Småland och Östergötland är den en typisk jord- och skogsbrukssocken, med en starkt kuperad terräng. Arealen och folkmängdens storlek är inte imponerande, men de 1,200 personer som här bygger och bor måste räknas till de aktivaste man kan leta upp. Detta gäller inte endast det dagliga arbetet utan också det som utträttats och utträttas i föreningar och sammanslutningar av olika slag. Ty att Hannäs är föreningssocknen nummer ett fick man belägg för i lördags, då de olika föreningarna inbjöd pressen för visning av det arbete som åstadkommit enbart i sommar då man byggt bygdegård, idrottsplats, skyttepaviljong och festplats. Storföretag för en så liten socken.

Samlingslokal — gammal dröm som nu blivit verklighet.

För att börja med det bästa så har hannäsborna i sommar fått se en gammal dröm gå i verklighet, nämligen en egen samlingslokal. Det är minst 10 år sedan byggandet av en lokal var på förslag första gången, och sedan dess har byggnadsföreningar bildats och upplöst nästan varje år. Det som lagt största hindret i vägen har givetvis varit finansieringen samt anskaffandet av en bra tomt på central plats.

I början av detta år kom frågan upp på nytt och den 8 febr. hölls det första sammanträdet hos lantbr. Arvid Carlsson, Holmbo, varvid Hannäs bygdegårdsförening u. p. a. bildades och en styrelse konstituerades och består nu av nämndeman Albert Johnsson, Hellingfall, ordf., kontorist Gustaf Ekström, Rumlhult, sekr. och v. ordf., lantbr. Arvid Carlsson, Holmbo, kassör, samt lantbrukarna Sigvard Adolfsson, Larum, och Birger Rundberg, Sjövik.

Vis av de många misslyckade försöken att bygga en lokal i Hannäs, gick man nu till verket med verklig tanke att åstadkomma någonting positivt. Man utfärdade andelar på 500 kr. och med stolthet berättas att de första 10,000 kr. tecknades på fyra min. (rekord?). De som tecknade andelar voro privatpersoner samt Hannäs BF- och SLU-avdelningar. Tillsammans blev det 23 andelstecknare som har upp till 3 andelar var och på detta sätt fick man i kontanter ihop 18,500 kr. eller lika med 90 proc. av hela kostnaden för lokalen som är 23,000 kr.

När den ekonomiska sidan var ordnad var nästa uppgift att skaffa tomt, ritningar och byggmästare. En lämplig tomt, om än inte centralt belägen, fick man köpa av lantbr. Nils Nilsson, Norrby. Ritningarna utarbetades av byggmästare Werner Johansson, Ukna, som sedan tog hela uppförandet på entreprenad sedan byggnadstillstånd ordnats utan svårigheter. Arbetet påbörjades i början av april och gick raskt undan. Sedan det egentliga byggnadsarbetet avslutats var det givetvis tusende detaljer som måste ordnas, men på lördag har man emellertid kommit fram till invigningen. Ett värdigt program har utformats dagen till ära.

Det blomstrande föreningslivet och framför allt ungdomsföreningarna har fått en plats där man kan samlas. Hittills har man fått hålla till i hemmen och i gamla tomstugor. Genom tillmötesgående från en kyrklig missionsförening har man också kunnat få hyra dess missionshus till mindre sammankomster och det har man varit tacksam för. När socknens befolkning någon gång velat se film har man måst åka till Valdemarsvik eller Falerum och förutom det att nöjesskatten då gått till andra kommuner, har man

fått kosta på sig dyra resor. Nu är det meningen att det i den nya lokalen skall bli filmföreläsning ungefär var 14:e dag och för den skull har maskinrum byggts i vilket permanent apparatur skall inmonteras.

Lokalen inrymmer en sal i storlek 8,5x13 m. med 170 sittplatser. Vidare tambur med avklädningsrum samt ett modernt kök med diskbänk av rostfri plåt, järnspis och rymliga förvaringskåp. När man byggde inriktade man sig på att få allt så praktiskt som möjligt. Lokalen är också lagom stor så att den täcker det normala behovet i socknen och utrymmena har tagits väl till vara. Och vi kan bara konstatera att man har lyckats gott med företaget. Särskilt har ungdomen all anledning att vara tacksam mot de äldre som visat ett stort intresse för lösningen av samlingslokalfrågan, ty utan deras stöd hade det säkert dröjt ännu åtskilliga år innan den rödfärgade Bygdegården med sina vita knutar kunnat ta emot de första besökarna.

Hannässkyttarna har fått en egen skyttepaviljong.

Skyttet i Hannäs har gamla anor. Som redan påpekades inledningsvis upptas en stor del av arealen av skogsbygd och det är naturligt att befolkningen sedan långt tillbaka strövat omkring i skogen med bösan på axeln. När därför Hannäs skytteförening startades våren 1940 var det inte svårt att få medlemmar. 130 skytteintresserade anmälde sig genast.

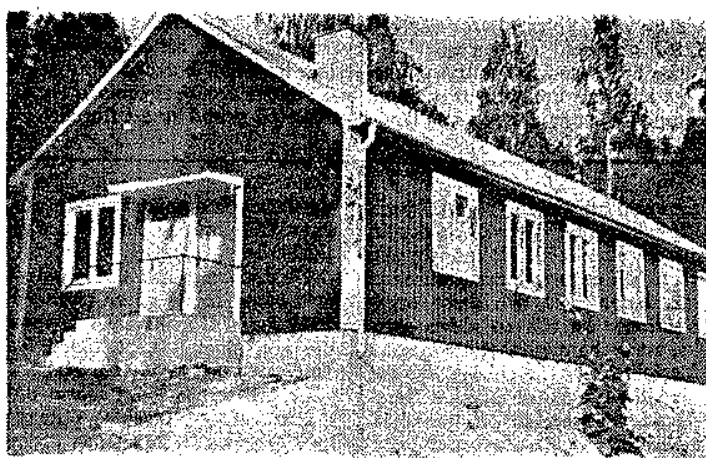
Den första uppgiften var givetvis att bygga en skjutbana. Detta underlättades betydligt av det frivilliga arbete som medlemmarna nedlade med schaktning m. m. Värdet av detta beräknas till 1,200 à 1,500 kr.

Så småningom började behovet av en skyttepaviljong göra sig gäl-

ta där eller i trakten närmast omkring. Efter hand växte föreningen ut till att omfatta hela socknen, varför namnet ändrades till Hannäs IF. Specialité blev fotbollen och är än i dag, men dessutom idkas också allmän idrott samt vintertid skidåkning. Trots att föreningen är en relativt liten landsbygdsförening har man representanter som inte skäms för sig i större tävlingar. I Östergötlands LM i terränglöping blev exempelvis Adolf Lindgren 3:a och i LM i allmän idrott blev Olle Andersson 2:a på 1,500 m., medan Lindgren även här blev 3:a. Det stronga fotbollslaget, som traktens övriga lag alltid har haft svårigheter att klara, har i år hemfört segern i Tjustserien och i höst kommer man att delta i en ny, större Tjustserie. Glädjande för föreningen är att inte bara det stora idrottsintresset finnes, utan också att tillväxten av nya förmågor är god.

Under de åtta år föreningen varit i verksamhet har man saknat en egentlig idrottsplats. Hittills har man hållit till på en åker vid Röhall, som varit lämplig stor till fotbollsplan. Till matcher har den kunnat användas hjälpligt, men lute till allmän idrott då löparbanor o. dyl. inte kunnat anordnas, och följden har blivit att friidrotten fått idkas mera i skymundan.

Liksom drömmen om en samlingslokal har funnits sedan långt tillbaka har de aktiva idrottsmännen önskat sig en egen idrottsplats. Och så började man planera. Hösten 1941 var Idrottsförbundets schaktmästare nere och såg ut lämplig tomt, som man genom tillmötesgående från godsägare Alban Albinsson fick arrendera. Samtidigt uppgjordes en kostnadsberäkning som slutade på 6,665 kr. Denna summa kommer dock att överskridas, framförallt genom en omfattande dränering och slutsumman kommer istället att röra sig omkring 8,000. Även

Den nya bygdegården.

lande. Då det gällde att få en sådan till stånd så billigt som möjligt, inköpte man Norsholm, en gammal tomstuga på Hellingfalls marker, vilken flyttades till skjutbanan och i sommar byggts upp i samma stil fast med större utrymmen och åtskilligt moderniserad. Den sammanlagda kostnaden stannade vid c:a 6,000 kr. Pengar till ändamålet hade föreningen till en del, varför man inte behövde skuldsätta sig alltför mycket. Förtjänsten av föreningens goda ekonomi tillkommer kassören handlanden Edgar Nilsson, som inom parentes sagt på sistone fått smeknamnet "Den store kassören", ett namn med dubbel bemärkelse.

Arbetet med uppförandet av paviljongen påbörjades i början av juli och den är inom kort färdig att tas i bruk. Nedre våningen inrymmer kök och en större sal, medan den övre är avsedd till förrådsrum.

Efterlängtat idrottsplats iordningställes.

Den 19 oktober 1936 samlades några idrottsintresserade ungdomar för att bilda en idrottsförening. Den fick vid starten 12 medl. och döptes till Rumma Idrottsförening därför att samtliga medlemmar voro bosat-

att nödiga ändringar gjorts fick de olika festarrangörerna förra sommaren tillstånd att ha fester. För att festplatsen inte skulle behöva nedläggas bildades 1943 en festplatsförening med uppgift att bygga ny eller ombygga den gamla festplatsen. Denna förening kom att bestå av SLU-avd., skytteföreningen samt idrottsföreningen. Till festplatsföreningens styrelse utsågs tre representanter från vardera av de tre föreningarna. I sommar har arbetet med schaktning och diverse om- och nybyggnader pågått. Vidare har själva festplatsen utvidgats och alla ojämnheter utjämnats. Slutligen har en terrass blivit uppcementerad med god utsikt över det övriga området. I fortsättningen är det meningen att en ny inbyggd dansbana skall uppföras.

De fyra byggnadsprojekten kosta kommunen 45,000 kr.

Dessa fyra byggnadsprojekt går på en sammanlagd kostnad av omkring 45,000, vilket ju är en imponerande summa för en liten kommun med en ringa folkmängd. Det vi särskilt fäster oss vid är det fördelaktiga sätt på vilket de ekonomiska frågorna lösts. Men det är givet att sådana och andra frågor måste lösas tillfredsställande när intresset för saken finnes och enighet råder.

Men det finnes andra föreningar

Skyttepaviljongen är byggd av en gammal tomstuga.

i Hannäs som också har en livaktig verksamhet. Följande medlemssiffror säga en hel del: skytteföreningen 100, idrottsföreningen 104, lottakåren 50, SLU 110, BF 90 och SLKF 60. Förutom dessa finnes bl. a. SLS-avd., kyrklig ungdomsförening, RLF-avd., arbetarekommun och hemvärd.

Lottakårens ordf. småskollärarinnan Edit Fransson berättar att kåren huvudsakligen arbetar för hemvärdet och skytteföreningen. Till hemvärdet sticker medlemmarna strumpor o. dyl. och vidare svarar kåren för serveringen vid de bägge sammanslutningarnas övningar.

Den livaktigaste föreningen är dock SLU-avdelningen, som under de senaste åren utfört ett arbete som inte skäms för sig. För närvarande finnes ingen annan förening i socknen som kan uppvisa ett så stort medlemsantal. Den verksamhetsgren som fått den mest framskjutna ställningen är tävlingsverksamheten. Initiativet togs 1934 av Karl Pettersson, då en plöjningstävling anordnades. Detta år höll man 4 praktiska tävlingar. 1942 hade siffrorna stigit till 23 resp. 296, vilket var de bästa i landet i förhållande till medlemsantalet. Och om man räknar i procent blir det också en avsevärd ökning på fem år, som inte många avd. kan uppvisa maken till.

Som synes rör det sig på alla fronter i Hannäs. Det finnes dock mycket mera att tillägga och den som en gång skall skriva socknens föreningshistoria får ett drygt men intressant arbete. Ungdomen är särskilt livaktig och i sina föreningar söker den fostra sig för kommande uppdrag. En milstolpe på vägen har man nått i Bygdegården, i idrottsplatsen, i skyttepaviljongen och allt det andra. Mycket återstår att göra och man arbetar oförtrutet vidare trots de svåra tiderna med alla dessa restriktioner. Man hoppas dock livligt att freden snart skall komma och med den ljusare och lyckligare tider för landsbygden, för hela vårt folk och för den övriga världen.

DON QVIX.

Hannäs SLU-avd:s festplats utvidgad och tillbyggd.

Någon gång på trettioalet byggde Hannäs SLU en festplats vid Kvarnvik. Denna har sedan dess varit livligt frekventerad under somrarna. Genom myndigheternas påbud var det i fjor fara värt att den skulle bli helt indragen om inte vissa ombyggnader och utvidgningar vidtog. Under förutsättning